

Jyrak

hvæssebrættet

Medlemsblad for Jysk Racekatte Klub, Dankat og Darak

nr. 1 - 8. årgang

1972

Katteartikler er min hobby

Transport boxe

Kattekurve

Halsbånd - Seler

Madskåle - Liner

Kattesand

Gråt - tager al lugt

Rødt - Cat-Litter

Kattemad

EPROS - tørret kød

DONAKAT - MIRRI - HOLS

LUCKY

Kanin - Kylling - Kalkun - Laks

Vitaminer

Fellglanz - Bonefort - Procat

Kitzyme

ALT TIL KATTENS PLEJE

KIT * BAG

Jernbane Allé 60 . 2720 Vanløse

Tlf. 74 06 60

Postordrer besørges

TAMIKO'S

COLOURPOINTS

&

KATTEPENSION

Individuel pleje - løbegårde -
opvarmning - smukke og rolige
omgivelser - fødsler - løbetid

*

Killinger til salg

*

Hanner til avlstjeneste

*

JANE OG KURT PETERSEN

Assedrup Skovgård, 8340 Malling

Tlf. (06-54 09 33) Rude 218

efter 11. april tlf. (06) 55 82 18

hvæssebrættet

udkommer 4 gange årligt
årsabonnement kr. 15,00

Ansvarshavende redaktør:

Jane K. Petersen
Assedrup Skovgård
8340 Malling
Tlf. (06-54 09 33) Rude 218

Annonceekspedition:

Kurt Petersen
Assedrup Skovgård
8340 Malling
Tlf. (06-54 09 33) Rude 218

JYDSK RACEKATTE KLUB

Formand:

Jane K. Petersen
Assedrup Skovgård
8340 Malling
Tlf. (06-54 09 33) Rude 218

Næstformand:

Irma Enø Pedersen
Elstedhøj 2, 8520 Lystrup
Tlf. (06) 22 12 89

Kasserer:

Helmuth Jensen
Hostrupsvej 28, 6000 Kolding
Tlf. (05) 52 46 51
Giro 6 85 09

Sekretær:

Lene Wåle Casselgreen
»Dyrekær«, Tvingstrup
8700 Horsens
Tlf. (05) 66 70 55

Stambogssekretær:

Grethe Jensen
Hostrupsvej 28, 6000 Kolding
Tlf. (05) 52 46 51

Bestyrelsesmedlemmer:

Elis Eriksen
Riis, 8751 Gedved
Kurt Petersen
Assedrup Skovgård
8340 Malling
Tlf. (06-54 09 33) Rude 218
Inge Hansen
Rosenhøj 16 A, 8260 Viby J.
Tlf. (06) 29 14 81
John Bøwes
Strandvejen 36, 1. s., 8000 Århus C
Codex Tryk, Århus C

JYRAK's generalforsamling

26. februar - Høkegården, Århus

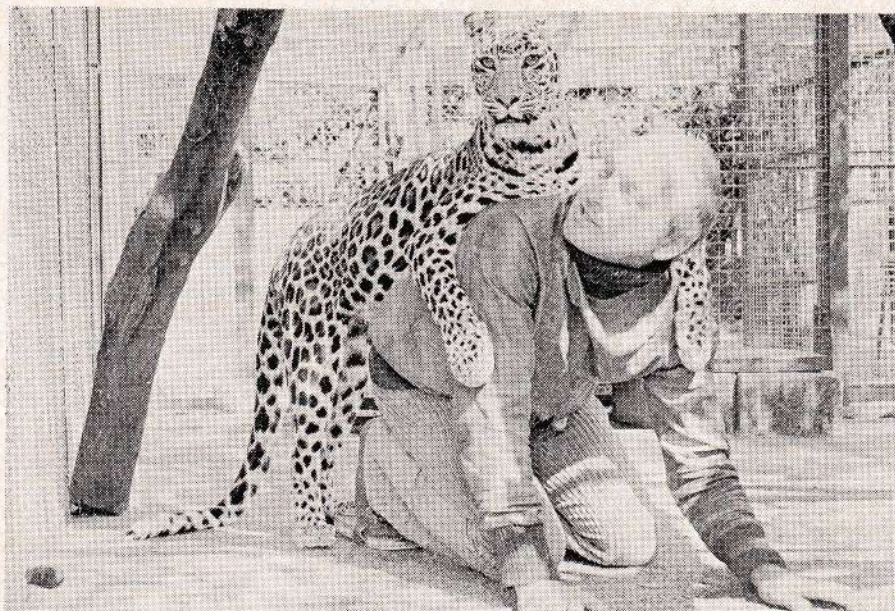
Der var fremmødt langt flere end vanligt til JYRAK's generalforsamling, så ved mødets begyndelse, som man trak lidt ud a.h.t. det tågede vejr, kunne de ca. 65 deltagere dårligt være i det hyggelige lokale.

Der fremkom to forslag til dirigentemne, hr. Fibiger og hr. O. Glahn, og en afstemning udpegede hr. Glahn. Han takkede for valget og gav derefter ordet til formanden, Lilli Husted, idet han håbede at kunne udfylde sin post. Som deltager i debatten må jeg rose hr. Glahn for hans bestræbelser på at holde diskussionen på et sagligt plan.

Formanden udtrykte sin glædelige overraskelse over den store tilslutning, og gik derefter over til beretningen om årets gang. Medlemstallet er steget betydeligt, fra 262 i maj 1970 til ca. 320 pr. 15.2.72, og vort mål vil nu være at komme over de 400 i dette år. De to udstillinger i Erritsø og i Risskov gav pæne overskud, takket være god organisation og godt besøg. Der er endvidere bestilt 50 nye bure, så vi nu er selvforsynende. I det nordjyske område har sekretær Ingelisa Børresen arrangeret flere medlemsmøder, begyndende med et besøg på det nordjyske dyrehospital, som efterfulgtes af en studiekreds-række omhandlende bl. a. de nødvendige katte»papirer«, forskellige katteracer, etc. Formanden takkede Ingelisa for det udmærkede initiativ og opfordrede til en lignende aktivitet i det sydlige Jylland. Derefter faldt talen på vor nye landsforening: FELIS DANICA, og fru Susanne Bugge supplerede formandens beretning med et kort referat af de to møder, som hun tidligere har omtalt i »Hvæssebrættet«. Det fremgik, at selve organisationen endnu befinder sig på det forbedrende stadium, og at den stiftende generalforsamling først vil finde sted i Ebeltoft 23.4.72, hvorfor fru Bugge intet virkelig konkret kunne oplyse om f. eks. stemmefordelingen klubberne imellem. Vor jyske klub frygter jo, at fremtidige afgørelser skal blive os nærmest dikteret fra København, idet stemmefordelingen sandsynligvis vil blive således, at hver klub tildeles to grundmandater for de første 100 medlemmer + ét tillægsmandat for hver påbegyndt 100 medlemmer. Med den øjeblikkelige medlemstalsfordeling ville dette give RACEKATTEN 9 mandater, JYRAK 4 og DANKAT og DARAK hver 3 mandater, i alt 19 mandater i FELIS DANICA's bestyrelse. Forhåbentlig vil fremtiden gøre vore bange anelser til skamme og vise, at landsforenin-

Fortsettes side 26

ENDESTATION PANTER af Winfried Rodenstein

Hr. Rodenstein med Rhani.

Lige siden vi kom i besiddelse af fast ejendom, var et af mine største ønsker at holde rovkatte. Først turde jeg naturligvis slet ikke tænke derpå, at det blev store katte, men var lykkelig, da den første ozelot-hun »Coquita« i 1964 gjorde sit indtog hos os, og kort efter i 1965 en træozelot »Buena«. Min drøm var dog at holde alle arter parvis, så at dyrene var lykkelige og ikke ensomme. Coquita fik i 1966 ozelotten »Oci« af fru Dr. Wolff som ægtefælle – det varede længe, inden de vænnede sig til hinanden – rigtig godt sammen har de det kun, når Coquita er i løbetid. Herom beretter fru Dr. Wolff udførligt i vildkattekapitlet i sin bog: »Katzen, Verhalten, Pflege, Rassen«, Forlag Eugen Ulmer, Stuttgart.

Min første serval »Queenie« fik jeg i 1969 af hr. Dr. Dennig – Queenie var afbildet på titelbladet af »die Edelkatze« nr. 1/1969. Med hende havde jeg ganske særlig held, da hun er fuldstændig tam. Hun kører med i bilen som en huskat og besøger nu og da

München katteklubaftener. Mindre begejstret var Queenie, da jeg præsenterede hende for en fremtidig partner – et uldnøgle så stort som en hånd ved navn »Sascha«. Denne lille servalhan blev et eksempel på, at ikke enhver vildkattebaby – den være nok så lille bitte – bliver fuldkommen håndtam. Jeg fik ham i en alder af 4 uger. Trods store bestræbelser – han sov hver nat i min seng og kørte hver dag med i forretningen – bed og hvædede han eller slog med sine lange poter, så snart jeg strakte en hånd ud og ville røre ved ham. Dette har han bibeholdt indtil dato, skønt han er en indtagende fyr, der strækker sig spindende og kælen på mine fødder.

Umættelig som jeg er, var min længsel, stimuleret af de mindre katte, stadig mere efter »store katte«. Det nærmestliggende forekom mig, på grund af dens gode evne til at blive tam, at være en gepard – jeg bestilte en i Afrika.

I anledning af vor generalforsamling i 1970 besøgte fru Dr. Wolff, frk. von Walter

og ægteparret Burkhard (ejer af servalkatten Ruscha, se »die Edelkatze« nr. 1/1969) den kendte katteekspert hr. Dr. Ertl og hans frue i deres smukke, gæstfri hjem i Lahnstein. Vi blev meget elskværdigt modtaget og beværtet – men vi havde næsten kun øje for de herlige dyr: Det var fasinende, hvorledes en flok pantere (sorte og plettede leoparder) stormede hen imod os i en lang klatreindhegning, spindende og af lutter kællenskab pressede sig mod gitteret og rullede på gulvet. Enhver sand katteven vil kunne føle min entusiasme og ane, hvilke ønsker der vågnede til live i mig. Dr. Ertl viste os et 14 dage gammelt flaskebarn, og da han vel mærkede min begejstring, sagde han: »Der er hun, den lille Rodenstein«.

Endnu vægrede jeg mig mod mine inderste ønsker, og på hele hjemturen diskuterede vi 5 kattemennesker problemet »Storkatte privat – ja eller nej –«. Nå, min ånd var villig, men kødet var svagt – på én gang bristede min gepard-drøm fra Afrika. Kort efter, en

smuk sommerdag i året 1970, netop som min ferie begyndte, var jeg så vidt: Den lille Ertl'ske leopardpige kom, 8 uger gammel, i huset hos os. I champagne blev den om aftenen døbt »Rhani«. Rhani udviklede sig til en overmodig virkelig vild baby, inter var sikkert for hendes tænder: Møbler, tæpper, gardiner. Menneskeklæder blev revet i laser på kroppen. I sikkerhed var kun min blotte hud – hun havde formodentlig ondt af mig. Snart dukkede de første problemer op, thi der måtte skaffes en stabil plads til Rhani, der ikke blot var sikker for små rovkatte, men som også bød på rigelig plads til, at ungdyret kunne udvikle sig rigtigt.

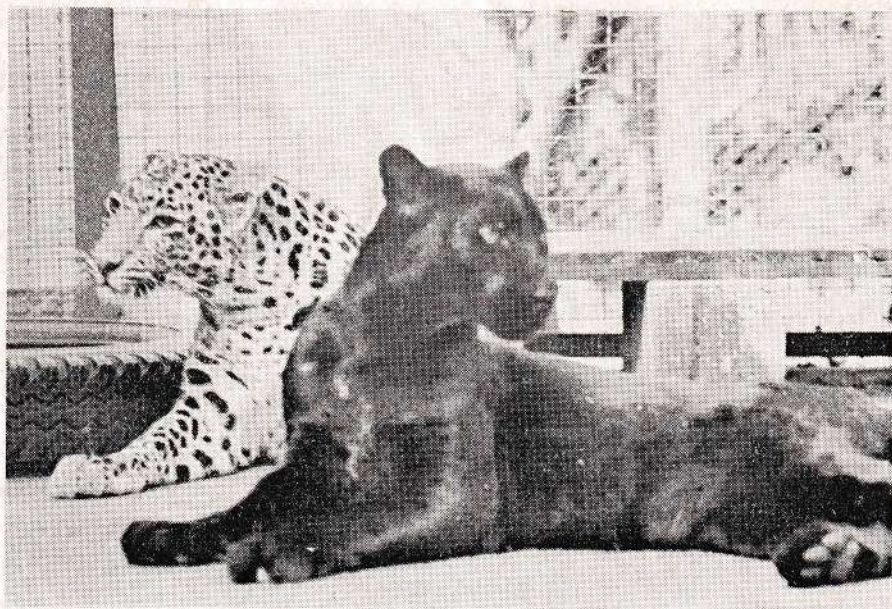
En af stabilt bølgegitter sammensvejet indhegning, selvfølgelig med et gulv, der kan spules, omsluttet af et levende kirsebærtræ, fra hvilket det ca. 70 kvadratmeter store anlæg blev trukket igennem. Bag ved denne løbegård ligger, som politivedtægten kræver det, et lille rum, hvori man kan skyde dørene for udefra. Derfra går det ind i det

Med Ugas og Rhani i volieren.

Rhani lander efter et 2 m spring.

Panter »Ugas« og »Rhani« hos br. W. Rodenstein, München.

så kaldte soveværelse, i hvilket en dobbelt beboelseshytte med platform til at ligge på er indbygget. Til særlig kolde årstider findes der et termostatvarmeapparat – det har hidtil ikke været nødvendigt at bruge det, da panterne med forkærlighed opholder sig i det fri, selv ved strenge temperaturer. Rhani udviklede forrige vinter en pels så tyk som en shetlandspøny's og følte sig tilsyneladende vel, idet hun på en gang ved sin egen legemsvarme kunne temperere de i inderrummet stående sovebokse.

Da én storkat nu var i huset, ville jeg, at hun ikke skulle føle sig ensom. Dieter Farell, den berømte dyretæmmer og indehaver af Ernst-Renz plaketten, gæstoptådte ved juletid i Cirkus Krone. Hans sorte panterpar Katja og Zorro havde dengang 2 prægtige sønner. Juleaften stod for døren – hvad lå vel nærmere end at ønske sig en sort panter? – Og efter nogen tøven opfyldte hr. Christ dette ønske.

Vil man sætte unge rovkatte sammen som par, så skal det helst ske i legealderen, når det for alle parter er det letteste (se Oci og Coquita, som først kom sammen som voksne og aldrig fandt sammen i fuldkommen harmoni). »Ugas« er en af sin mor opdraget sort panter, der på trods af forkælelse aldrig blev så fortrolig som Rhani, der fra begyndelsen af er præget af mennesker. 4 uger besøgte jeg Ugas hver aften i cirkus. Han kendte mig snart og hilste mig mjavende ved gitteret. Så jeg forestillede mig omkvarteringen meget let. Adskillelsen fra sin mor satte imidlertid i den grad den arme lille fyr i en sådan panik, at han ængstelig gemte sig og slog efter mig, når jeg nærmede mig. Med den ca. fire gange så store Rhani optog han straks kontakt gennem gitteret, der adskilte dem. Af angst for at Rhani i sin vildskab og med sin vægt skulle tilføje den unge og endnu sarte skabning skade, måtte de i begyndelsen kun lege under opsig, og først fra marts blev de sammen til stadighed.

I dag lever Ugas og Rhani sammen i fuldkommen harmoni. De bliver af alle besøgende eksperter betegnet som pragtfulde ud-

viklede og særlige smukke og kraftige eksemplarer. Dag og nat får de lov til at gå frit i den samlede indhegning og bliver ikke, som i de fleste zoo's, natten over spærret inde i et snævert soverum. Netop om natten, når rovkattene bliver livlige, betragter jeg det for vigtigt, at de kan afreagere ved bevægelseslege. Næste morgen er de så tamme som små lam. Jeg kan til enhver tid gå ind i indhegningen til dem begge og lege og buldre med dem. Ved smidigt spil har jeg kunnet lære Rhani, at hun fra 2 meters afstand på kommando springer op på ryggen af mig uden at vise en klo! – Den slags spas med panterne er imidlertid kun forbeholdt mig selv som deres fortrolige menneske. Selv begejstrede rovkatteelskere må ikke mere vove at gå ind i indhegningen til de voksne pantere. Da hr. Burkhard engang ville fotografere mig uden gitter med de legende leoparder – hvilket kun var muligt indefra, blev han såret af Ugas i et lynhurtigt angreb i lægmusklen.

Kun ved mit omgående spring imellem og hr. Burkhard's beherskede holdning kunne noget endnu værre undgås. Aldrig mere må fremmede besøgende komme ind til mine rovdyr.

Til fodring af alle mine dyr bruger jeg pr. uge ca. 3 centner (1 centner = 50 kg) kød – bestående af daggamle kyllinger, ænder, høns og hønsehoveder, slagteriaffald, muskelkød, oksehjerter, unge harer og andet vildt, såsom byttedyr til de mindre vildkatter (rotter, mus, duer, etc.). Af min skildring vil man kunne gætte, at det ikke ligefrem er billigt at skaffe den for rovkattene absolut nødvendige i henhold til bestemmelserne solide plads og at betale det megen foder. Enhver vil også kunne forestille sig, at på frihed, ferie og lignende fornøjelser kan der ikke mere tænkes. Kun et menneske, der gør pasningen af sådanne dyr til en livsopgave, bør tænke på at tage en vildkat i huset.

(Artikel i »die Edelkatze« nr. 4/71,
oversat arl)

F.I.F.E. og os af Carl-Fredrik Nordane

Bogstaverne F.I.F.E. står for *Federation Internationale Feline d'Europe*, hvilket kan oversættes med: Internationalt forbund af europæiske racekatteklubber. Den første protokol, som angav retningslinierne for det fremtidige arbejde, stammer fra Frankrig i året 1932, og derefter har land efter land sluttet sig til, således at forbundet i dag tæller 12 nationer, nemlig: Frankrig, Tyskland, Italien, Østrig, Schweiz, Holland, Belgien, Danmark, Norge, Sverige, Finland og Tjekkoslovakiet.

FIFE's bestyrelse består i dag af:

Præsident: Madame Pia Hollenstein,
Schweiz.

Vicepræsident: Dr. vet. E. Bruno, Italien.

Generalsekretær: Fru Brita Kastengren-
Remborg, Sverige.

Kasserer: Hr. Carl Stein, Tyskland.

Hertil kommer så 7 suppleanter fra forskellige lande.

Videre har FIFE for det faglige, og også ofte dagsaktuelle arbejde, 2 specialkomiteer:

1. *Dommerkomiteen*, hvis medlemmer alle er højt kvalificerede fagfolk, som tager sig af alle spørgsmål, som vedrører racekatteopdrættet direkte, såsom godkendelse af nye racer, standardvurdering, reglement for dommere og dommerelever, stambogsføring og andre sager i samme stil.

2. *Udstillings- og disciplinærkomiteen*, som varetager de praktiske og tekniske spørgsmål i forbindelse med udstillinger og andre arrangementer, samt det organisationsmæssige, hvad angår selve administrationen. Ligeledes behandles her eventuelle stridigheder, som måtte opstå mellem landene, og i enkelte tilfælde mægling eller afgørelse af stridigheder af intern art, hvis sådanne skulle blive bragt ind af et enkelt medlem.

De endelige afgørelser sker dog altid på FIFE's årlige generalforsamling, hvor samtlige 12 lande, store som små, er repræsenteret med 1 stemme ved sin delegat, og hvor afgørelser træffes ved sædvanlig demokratisk flertalsbeslutning.

Det er ofte hændt, at særligt nye medlemmer samt interesserede »udenforstående« har spurgt mig, om det virkelig er nødvendigt med en sådan overordnet instans. Man spørger, om man ikke går for meget op i selve administrationen og dermed glemmer katten? Kattene er vel dog det vigtigste, siger man. – Til det er at svare: Det er netop af hensyn til kattene af største betydning at have en organisation med sikre retningslinjer. Alle som har haft med racekatteopdræt at gøre ved, hvor let der kan ske en udglidning med et opdræt, som unddrager sig al kontrol. Kun ved at have fælleskontrol over samtlige opdrættede katte og deres afkom kan man blive sparet for misvisende stamtavler samt køb og salg af *tilsyneladende* renracede katte, som desværre ved videre avl viser sig at bringe de mest uventede og ulykkelige resultater til verden.

Tænk på hvilken garanti man har gennem FIFE, hvor hver eneste international champion bliver registreret, hvorved ophavet kan påvises i de nødvendige generationer, således at 12 lande (og verden forøvrigt) kan respektere opdrættet. Et kæmpearbejde alene for en generalsekretær i FIFE.

Dermed kan man således definere vort arbejde med 2 ord som hovedregel:
KONTROLLERBART OPDRÆT.

Nu findes der selvsagt også rundt omkring i verden klubber og enkeltpersoner, som uden at være tilsluttet noget forbund ærligt og oprigtigt gør, hvad de kan for at etablere og videreføre et rent opdræt. Men det bliver nok desværre bare sådan, at de ikke magter at føre kontrollen ud over sin egen lille kreds. Derfor kan et sådant opdræt aldrig blive andet end en »hjemmehobby«, samtidig som det heller ikke vil komme til at sætte spor efter sig i historisk sammenhæng. Det er bare synd med det velmente lokalpatriotiske arbejde, som disse idealister yder. Den dag, disse indser betydningen af fællesskabet og samarbejdet med en union som

(Fortsættes side 25)

DEN SORTE PERSER af Marjorie Bull

Ch. Deebank Mascot. Ejer Marjorie Bull, England.

Af de mange varieteter af langhårskatte holder den sorte perser efter min mening en meget høj position i katteverdenen. En virkelig god sort er overordentlig smuk.

For en kort stund syntes de sorte at tabe deres popularitet, måske fordi en god sort er vanskelig at opdrætte og killinger ofte har mindre fin pels og derfor er vanskelige at sælge til andre end en erfaren opdrætter, som ved, at jo »mindre fin« killingen forekommer, jo bedre vil den voksne pels blive.

Jeg er meget glad for at kunne sige, at i de sidste par år har de sorte vundet stærkt frem igen og genvundet den popularitet, som de engang nød, ligesom antallet af udstillede i dag er steget og kvaliteten forbedret.

Pelsen på en sort skal være lang, blank og ravnsort til roden. Der må ikke være nogle falmede farveskær eller skygger og ingen hvide hår blandt de sorte. Benbygningen skal være god – hovedet stort og rundt med små velplacerede ører, en kort næse og en bred snude og hage. Det er også vigtigt, at øjnene skal være store og runde og kob-

ber eller dyb orange i farven – uden grøn rand.

Ved at parre sort med sort forventer man at få en tæt pels, men uheldigvis kan man også få en blålig underpels. En sort kat skal børstes hver dag hele året rundt – at rede er bedre end at børste, da dette hjælper bedre til at fjerne alle gamle hår og til at give den ønskede sundt udseende pels. At krydse sort med hvid er også en populær parring, da killingerne vil få en meget sort pels eller blive hvidere end de hvidpelsede (ingen blandinger!).

Når man har de sortpelsede i tankerne, må man uvilkårligt mindes Miss Rodda's CHARHURST perseropdræt for mange år siden. Disse katte er berømte for deres dejlige tætte pels, ligesom de sorte PETRAVIAN, opdrættet af Mrs. Reynolds. PETRAVIAN's sorte har været blandt topvinderne i mange år, og den tragiske død af Ch. Petravian Black Panther på grund af en ildebrand var et uerstatteligt tab for hans ejer

Fortsættes side 24

* LIDT OM HVERT *

Fru Annie Christensen, DANKAT, deltog den 15. og 16. januar 1972 i Cat Club de Bruxelles' udstilling i Bruxelles med sin tabbymaskede siamhun Ch. Chatoyant Penelope.

Penelope fik CACIB samt blev bedste tabbymaskede siam, bedste siam og sluttelig ved afstemning blandt de 4 korthårsdommere kåret til BEST IN SHOW korthår.

Vi gratulerer med det meget fine resultat.

JYRAK's forårsudstilling

Jydsk Racekatte Klub er langt fremme med forberedelserne til Herning-udstillingen den 6.-7. maj. Man har lejet Herning-Hallens kongreshal, og ser frem til for første gang at afholde en katteudstilling i Herning.

Dommere bliver Hetty van Winsen, Holland, og Gunnar Pehrsson, Sverige, for korthår. For langhår dømmer fru P. Bonning, Sverige.

Indbydelserne er under forberedelse og vil blive udsendt snarest.

Vi håber rigtig mange udstillere vil slutte op om denne udstilling og give deres bidrag til at gøre den festlig og succesfuld.

Racekatten's udstilling

Racekattens internationale champion udstilling i Hillerød den 8.-9. januar 1972.

Dommer for langhår var Annelise Hackmann, Tyskland, for korthår K. Kronvall, Sverige, og Eiwor Andersson, Sverige.

De bedste katte blev:

Bedste langhårskat: Ch. Ruthsborgs La (chinchilla han). Ejer: Edel Ringsted, Danmark.

Bedste langhårsungdyr: Luna of Greath Yarmouth (blå perser hun). Ejer: Edel Ringsted, Danmark.

Bedste langhårskastrat: Tobias Sokarahime (creme perser han). Ejer: R. Olsen, Danmark.

Bedste korthårskat: Ch. Syriam's Cheri (chartreux hun). Ejer: Ulla Ertner, Danmark.

Bedste korthårsungdyr: Asterix da Capo (havana han). Ejer: B. Haupt, Tyskland.

Bedste korthårskastrat: Int. pr. Adonis Blue Borsan (blåm. siam han). Ejer: L. og B. Mebus, Danmark.

Der var ikke udstillet nogen kuld.

Kommende udstillinger:

MARTS:

11.-12. Malmö, Sverige

11.-12. Paris, Frankrig

18.-19. Breda, Holland

18.-19. Plzen/Pilsen, CSSR

25.-26. København, Danmark,
DANKAT/DARAK

APRIL:

15.-16. Charleroi, Belgien

15.-16. Helsinki, Finland

15.-16. Oslo, Norge

22.-23. Wiesbaden, Tyskland

29.-30. Dinard, Frankrig

MAJ:

6.-7. Herning, Danmark, JYRAK

13.-14. Motala, Sverige

AUGUST:

26.-27. Örebro, Sverige

SEPTEMBER:

16.-17. Borås, Sverige

OKTOBER:

7.-8. Karlstad, Sverige

14.-15. København, Danmark, Racekatten

22.-23. Paris, Frankrig

NOVEMBER:

4.-5. Helsinki, Finland

4.-5. Aalborg, Danmark, JYRAK

4.-5. Göteborg, Sverige

DECEMBER:

2.-3. Stockholm, Sverige.

Referat af »Felis danicas« møde, Frederiksborghallen, Hillerød, den 7. januar 1972

Der var mødt repræsentanter for samtlige klubber. Dagsorden var udsendt med følgende punkter:

1. Dato for stadfæstelse af generalforsamlingen.

Man enedes om 23. april, Hvide Hus i Ebeltoft, kl. 12.

2. Valg af referent, Carsten Dinnsen.

3. Referat af hvert møde – skal underskrives af klubberne på stedet. – Undertegnede bevidner, at det er sket.

4. En sag om ejerforhold til stamnavn.

I en strid mellem en sælger og en køber til en hunkat, hvor hunkatten er blevet parret hos sælgeren, har forretningsudvalget besluttet, at sælgeren ikke har været berettiget til at få kuldet indregistreret i sit eget stamnavn, hvorefter stambogsføringen vil blive ændret til købers stamnavn. Susanne Bugge mente, at det var vores opgave at beskytte »nye« ejere mod at blive udnyttet af »gamle« ejere. Fler-tallet henviste til FIFE's love, § 2, art. 10: den som ejer moderen, bliver ejer af killingerne.

5. Assisterer på vore udstillinger. – Spørgsmålet henvistes til regler vedrørende udstillinger.

6. Eventuelt.

Man vedtog, at forslag til plenarforsamlingen skal være sekretæren i hænde inden 1. april 1972.

Man vedtog, at novicer under 1/2 år ikke må udstilles.

DARAK bad om en klar markering af grænser for Københavns-området med henblik på udstillinger. – Spørgsmålet henvistes til næste møde.

C. Dinnsen

Flere møder mellem nordjyder

Der har i januar og februar været holdt 4 katteoplysende hygge-møder i Skalborg hos fru Ingelisa Børresen. Hensigten var at samle tilstrækkelig deltagelse, således at der kunne indbydes forskellige foredragsholdere. Enten det nu var de gode foredragsholdere eller den hyggelige kattesnak bagefter, så gik det i hvert fald hen og blev et »tilløbsstykke«.

Ved første møde fortalte Ingelisa Børresen om indregistrering af avlshan og stamnavn, rekvirering af stamtavler samt udstillingsregler og meget andet »god snak« for nybegyndere udi i den ædle racekattesport. Til næste møde var fru Sússe Leiditz, Århus, hidkaldt, og hun holdt et udmærket foredrag om siamesere. Tredje gang var det fru Jane Pedersen, Malling, der fortalte en masse om colourpoint, og endelig sidste gang var det lykkedes at formå fru Edel Ringsted, København, til at komme og fortælle om perserkatte, hvilket blev gjort på en yderst inspirerende og saglig måde.

De tre første møder blev afsluttet med et hyggeligt kaffebord, og til det sidste møde var vi enedes om hver at medbringe en for-svarlig mulepose, som sammen med diverse mere eller mindre berusende væsker blev konsumeret i løbet af aftenen og natten. Det hele rundedes af med dans og nogle sjove timer indtil langt ud på morgenen.

Det hilses med glæde, især blandt os nybegyndere, at sådanne møder holdes, og det er absolut anbefalelsesværdigt også for andre afdelinger af klubben. Det viser sig jo, at interessen er der blandt medlemmerne, så det er ønskeligt, om tråden kan blive taget op igen ved en senere lejlighed.

bp

**Sidste frist for indsendelse af stof til
Hvæssebrættet nr. 2, der udkommer i
juni måned, er 1. maj.**

**Forsidebilledet:
Javaleoparden „Rhaei“. Ejer: Winfried
Rodenstein, Tyskland.
Foto: Anne-Dore von Walter.**

DANKAT

DANKATs bestyrelse:

Formand:

Annie Christensen,
Kobbervej 18, 2. tv., 2730 Herlev.
Tlf. (01) 94 72 54 *

Næstformand:

Per Hilfling-Olesen,
Kobbervej 18, 2. tv., 2730 Herlev.
Tlf. (01) 94 72 54 *

Sekretær:

Mogens Hellweg,
Gersagerparken 30, 3. tv.,
2670 Greve Strand.
Tlf. (01) 90 46 37.

Vicesekretær:

Bente Hellweg,
Gersagerparken 30, 3. tv.,
2670 Greve Strand.
Tlf. (01) 90 46 37.

Stambogssekretær:

Lilly Djursland,
Bille Brahesvej 10, st. tv.,
1963 København V.
Tlf. (01) 37 14 36.
(Giro, se kassereren).

Kasserer:

Vicki Wennergren,
Pile Allé 49, st., 2000 F.
Tlf. (01) 21 36 78 (efter kl. 17).
Giro 6 37 74

Konsulent:

Eva Hilfling-Olesen,
Landsebakken 23, 2840 Holte.
Tlf. (01) 42 02 25 (efter kl. 13).
*) Svarer formandens telefon ikke,
bedes De venligst ringe til sekre-
tæren.

DANKAT's generalforsamling

22. februar 1972

DANKAT's ordinære generalforsamling, der fandt sted i restaurant »Karnappen«, lokkede ikke mange medlemmer af huse. Generalforsamlinger er, og det forstår man egentlig godt, åbenbart ikke medlemmernes livret, selv om denne var krydret med løftet om foredrag om og demonstration af, hvordan man klargør henholdsvis lang- og korthårskatte til udstilling.

Mødet startede med, at formanden, hr. Erik Rugaard, bød velkommen og udbad sig et dirigentemne. Hr. Per Hilfling-Olesen blev valgt. Generalforsamlingen erklærede sig lovlig, og derefter gav dirigenten igen ordet til formanden for dennes beretning. Denne beretning blev en lang og træls affære; men formanden valgte selv en form, hvorunder medlemmerne kunne kommentere det berettede, hvilket sandelig også skete, selv om det meste meget forståeligt vist gik hen over hovedet på alle andre end netop de involverede. Formanden redogjorde for DANKAT's kommende udstilling i samarbejde med DARAK, herunder vist bl. a. et nydeligt plakاتفorslag, nationalitetsbånd til dommere og hjælpere samt nævntes, hvad der endnu var i støbeskeen desangående. FELIS DANICA blev berørt og drøftet, katte-sygesagen blev fremlagt og meget mere, som sandelig kræver sin mand. Hvorom alting dog er, en afgang på fire bestyrelsesmedlemmer, hvoraf ingen ønskede genvalg (den ene dog på grund af sygdom), afslørede desværre, at selv om viljen sikkert har været god, havde samarbejdet med bestyrelsen og formanden imellem svigtet, og situationen tegnede ikke lovende. Formandens beretning gik til skriftlig afstemning og blev trods alt godtaget af den trætte forsamling.

Kassererens beretning og regnskabet godkendelse, der var næste punkt på dagsordenen, blev hurtigt overstået og begge dele godkendt af forsamlingen.

Fjerde punkt, valg af formand og bestyrelse, krævede endnu engang den trætte forsamlings opmærksomhed. Hr. Erik Rugaard ønskede genopstilling til formandsposten. Et par andre blev foreslået, deriblandt fru Annie Christensen, der afslog i første omgang. Da det imidlertid viste sig, at den resterende del af bestyrelsen bakkede sidstnævntes valg op, og at en enkelt af de afgående, nemlig sekretæren, gav tilsagn om at blive, indvilgede fru en alligevel i at stille op. En skriftlig afstemning fandt sted, og resultatet af denne blev, at DANKAT's formand nu hedder Annie Christensen.

(Fortsattes side 27)

Dankat's og Darak's fælles int. ch. udstilling i Bella-Centret

København 25.-26. marts 1972

Det er vist første gang i kattesportens historie herhjemme, at 2 klubber har fundet sammen i et samarbejde om en fælles udstilling, og forhåndsinteressen har derfor været stor. Klubberne håber nu at kunne leve op til forventningerne. Ved forberedelsernes begyndelse mødte vi vist allesammen op medbringende en vis portion skepsis, og selvfølgelig kunne vi ikke være enige på alle punkter, men på smuk demokratisk vis blev problemerne efterhånden løst, og vi glæder os nu til at se alle vore kattevenner og deres dejlige katte både fra ind- og udland den 25. og 26. marts i København.

BELLA-CENTRET er den smukkeste tænkelige ramme om vore yndlinge. De moderne og lyse lokaler giver følelsen af at gå i en indendørs have med grønne planter og fuglekvidder under loftet, og vi håber, at rigtig mange har imødekommet indbydelsen til denne udstilling.

Midt i lokalerne findes et dejligt cafeteria, hvor gæsterne kan indtage deres måltider til moderate priser, samtidig med at man sidder og ser ud på kattene.

Som dommere er indbudt:

Mrs. Majorie Haden-Guest, Schweiz – langhår

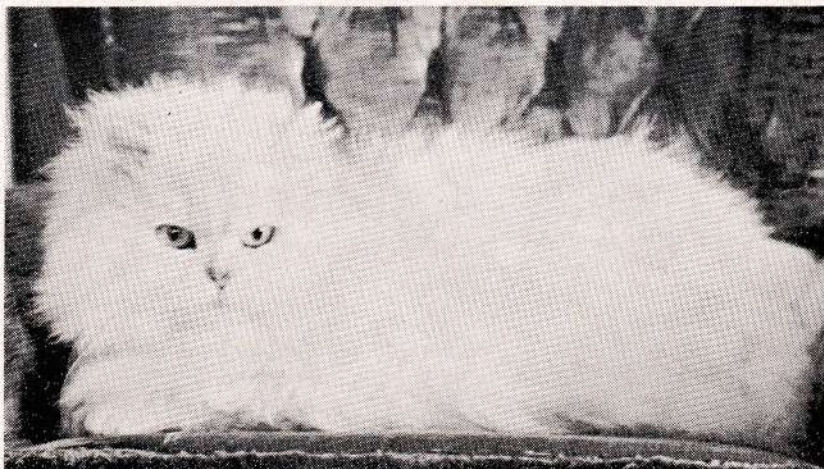
Frau Marg. Lorscheid, Tyskland – korthår
Fru Brita Kastengren-Remborg, Sverige – ungdyr/kort- og langhår + huskatte.

Fru Haden-Guest er – foruden at være en flittigt benyttet dommer – kendt for sit eksklusive opdræt af SNOWDRIFT chinchillaer. Vi ville gerne have bragt et billede af fruhen her i bladet, men vil i stedet lade hende selv tale:

»Mange tak for Deres charmerende brev, som jeg omgående besvarer. Ja, det er ca. 5 år siden, jeg dømte i København, en by som jeg holder meget af. Jeg har undladt hele mit liv at blive fotograferet, men jeg vedlægger et billede af min datter Bella Maria; hun er meget smukkere, end jeg nogensinde kunne blive – samt af den berømte Statesman.

Jeg har haft dyr hele mit liv, eller for at være helt sandfærdig: dyrene har ejet mig hele mit liv. Jeg så min første chinchilla ved krigens udbrud og bestemte, at det var

Fortsættes side 22

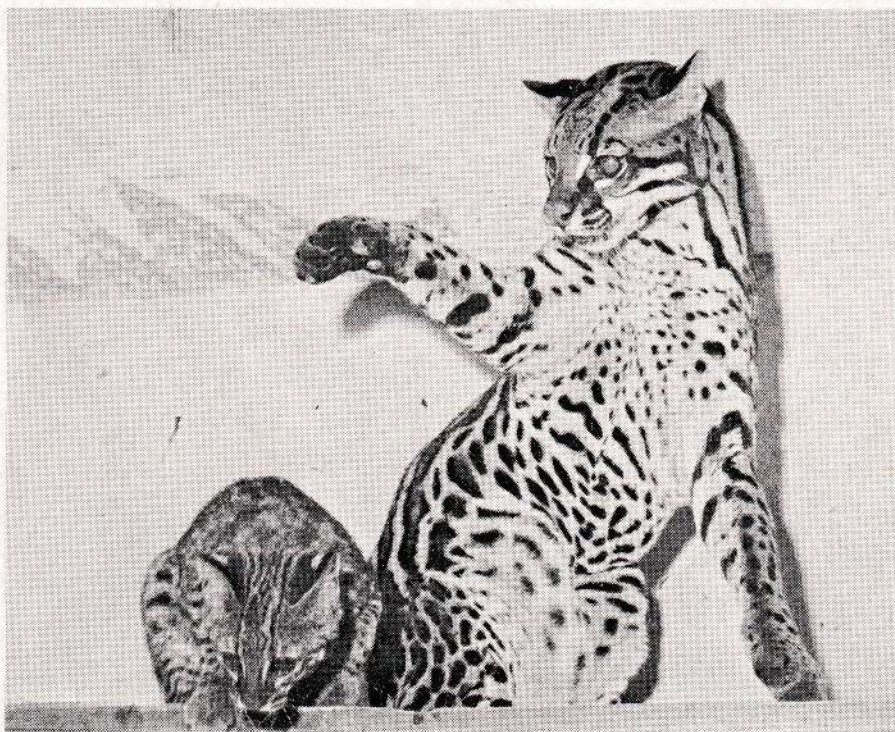
Statesman, chinchilla. Ejer Majorie Haden Guest, Schweiz.

VILDKATTE I HUSET? - Et brændende problem

Af dr. Rosemarie Wolff

Vildkatte er »in«. Mange dyrehandlere vejrer her den helt store forretning. Ofte forlanger de fantasipriser for disse »elegante statussymboler«, i mange tilfælde det 3- og 4-dobbelte af den pris, der betales hos de pålidelige dyre-engros-handlere, som f. eks. leverer til de zoologiske haver. Jo dyrere, jo bedre, og jo mere attråværdigt mener mode-

En kvindelig journalist fra den bayerske radio har undersøgt dette problem nærmere. Forsynet med en lille båndoptager har hun besøgt dyrehandlere. Det lykkedes hende ved båndoptagelser at bevise og afsløre sådanne salgsmetoder. Disse tonebåndsoptagelser blev i en udsendelse med interviews om passende pasning af vildkatte afspillet for zoo-direk-

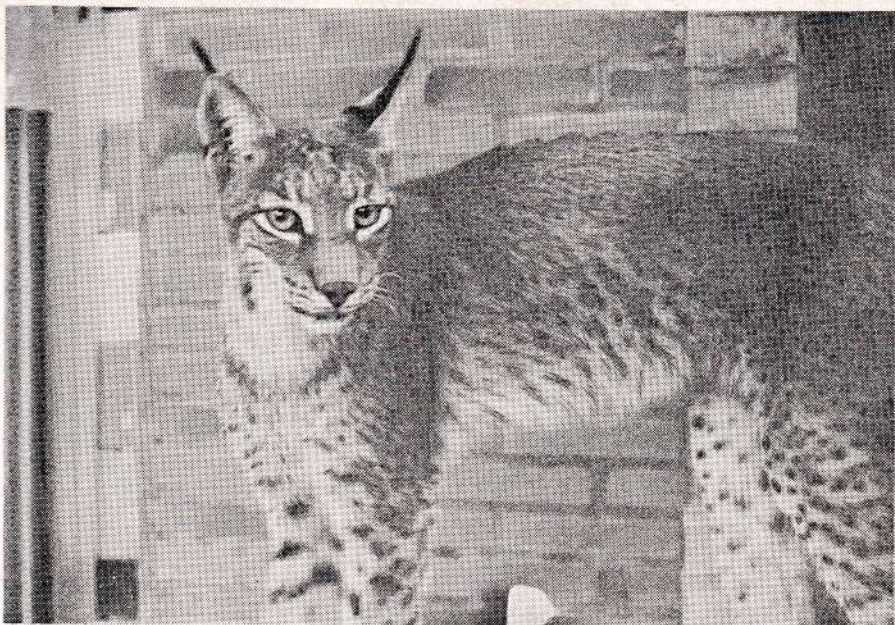

Størrelsesforskel mellem ozelot og dværgozelotkat (*oncilla*).

bevidste købere. Spørgsmål, om det ikke volder vanskeligheder at holde disse, bagatelliseres: de bliver tamme som huskatte, stuerene og lugter ikke – de æder alt. Nogenlunde så rosende omtaler uhæderlige dyrehandlere mod bedre viden de rovkatte, som de har til salg.

tør Zoll og hr. Rodenstein; dermed skulle intetanende interessenter af vildkatte være orienteret og advaret, inden anskaffelsen af en uegnet husfælle.

Atter og atter ser folk, som ønsker sig noget ganske særligt som husdyr, sådan et dyr i en dyrehandlers udstillingsvindue. I mange

Baikal-los. En bror til gaupen?

tilfælde spiller medlidenheden med det tydeligt ulykkelige dyr en rolle. Thi for det meste er disse eksotiske katte anbragt under så dårlige forhold, i for snævre eller kolde beholdere uden varmt underlag, med snavsede foderskåle, eller sågar liggende i egne ekskrementer, at selv en ukyndig straks erkender: Her må gøres noget. Disse dyr må befries fra deres mislige omgivelser.

Der går næppe en uge hvor problemet med vildkatteejere, der er strandet, ikke dukker op alene hos hr. Rodenstein eller mig, og hvor disse hændervridende beder os om at finde en god plads til den vildkat, som man ikke mere er i stand til at have i boligen, og hvis velfærd ligger dem så stærkt på sinde.

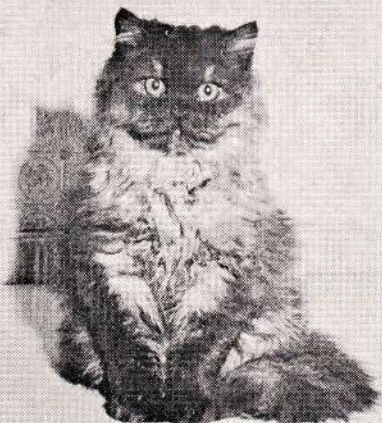
Det værste er, at problemet for det meste først dukker op, når dyrene er voksne og har knyttet sig tæt og ubrydeligt til deres første menneske. Tamme og venlige katte bliver ofte mistroiske, sky og uvenlige dyr ved ejerskifte. Heller ikke til dyr af deres egen slags i zoo slutter sådanne dyr, som er præ-

get af mennesker, sig mere til – de optages ikke gerne der.

Skønt der altså på den ene side består en mangel på »gode pladser« for vildkatte, har det på den anden side heller ikke noget formål at forbarme sig over sådanne og optage det, hvis man ikke har tilstrækkelig med plads og accepterer, at vildkatte:

1. ikke altid bliver eller forbliver tamme,
2. behøver specielt foder for at kunne forblive sunde.
3. senest som voksne ikke mere er stuerene og begynder at strinte på trods af kastration.
4. er temperamentsfulde og ofte vanskelige at behandle.
5. jo ældre de bliver, desto sværere tåler de ændring af sted og ejer.
6. må beholdes, så længe de lever.

*(Artikel i »die Edelkatze« nr. 4/71,
oversat arl)*

Stamnavn

IMIAK

Bedste perserkuld i Århus 1971

Til avlsteneste:

Smoke Perser Santa Imiak

Specialopdræt af røgfavede (Smoke),
sorte perserkullinger efter champion-
forældre - til salg.

Bestilling modtages

Sonja - Henning Henningsen

Cirkelhusene 28, torpet
4100 Ringsted, tlf. (03) 61 28 22

Stamnavn

von Ranum

Den kendte abyssinier

ch. Dormet Pri Ter Delta

(bedste korthårskat Slagelse 1970)

har sammen med Hotarro el Sana fået
5 dejlige killinger født 23. febr. 1972.

Killingerne kan ses på JYRAK's Her-
ning-udstilling 6.-7. maj eller bestilles
hos

Jonna Ranum

Turesensvej 22, 9400 Nørresundby
Tlf. (08) 17 47 62

Stamnavn **YARDBIRD's**

Special opdræt i blå, blåcreme, creme samt
hvide perserkatte

Eng. imp. hankatte af fineste afstamning til avl
1. VINDER I AVLSKLASSE 1970

Import - Export

JAN SLONINA

Fredenshøj Alle 6 - 2300 København S
Tlf. 01 - 55 03 00 - Helst mellem 18 og 19

Bøger og tidsskrifter, som kan lånes af JYRAK's medlemmer ved henvendelse til John Bøwes:

Danske

Dagligliv med hund og kat
Katten (DARAK's medlemsblad)
Racekatten (RACEKATTEN's medlemsblad)
F. Ames: Deres kat (bog)
A. & L. v. Back: Katte (bog)

Svensk

Våra Katter (SVERAK's medlemsblad)

Norsk

Katten Vår (tidsskrift for kattevenner)

Engelsksprogede

CATS (engelsk tidsskrift)
Our Cats (amerikansk tidsskrift)
Siamese News Quarterly (amerikansk medlemsblad)
Cats World (australisk medlemsblad)

Tyske

Die Edelkatze (medlemsblad)
Unsere Katze (tidsskrift)

Hollandsk

Felikat (medlemsblad)

KATTEPENSION

Omhyggelig pleje
løbegårde

Aksel Danielsen
Essiggård, Essig pr. 8410 Rønde
Tlf. (06) 36 70 33

CYRENAICA

hvide - blå
Killinger lejlighedvis til salg.

Bente og Niels Christensen, Jagtvej 207¹ th., København Ø, tlf. (01) 29 26 60

Stamnavn

BUCHARDT

perseropræt

BUCHARDT's Charlie
Silver-Shaded Chinchilla
til salg ➔

Alice Ruben Larsen
Godthåbsvej 101, 2000 København F.
Tr. om dagen: (01-77) Su. 3601.

Pension FOR **KATTE**
HUNDE
FUGLE

Århus Dyrepension

Viaduktvej, Viby
Telefon Århus 14 77 88

Katte, hunde og fugle

modtages i pension

DYRLÆGEGAARDEN

Raasted pr. Randers
(Hovedv. 10 mell. Randers og Hobro)
Telefon (06 - 41 26 77) Raasted 99

SIAMOPDRÆT

Brun, blå, lillamasket

TIL AVLSTJENESTE

Brun: Ratis Darwin CAC
Blå: Salween Blue Kolon CAC
Lilla: Fox Blue Artic
Killinger til salg

●
Max Krogh Grønning
Lerbjergvej, Vejlbj, 5467 Røjle

Stamnavn

HAMILTON

Opdræt af brun-, rød og skildpaddemaskede siamesere

Engelsk import * Killinger til salg

CONNIE GRØN

PEBL. DOSSERING 28, KØBENHAVN N. TLF. 39 85 30

Marcopolo

Bedste langhårsungdyr i TIVOLI og Slagelse 1970.

Til avlstjeneste: sort perser.

Ch. Kassander Persia.

1. vinder i avlsklasse Slagelse og Roskilde 1970, TIVOLI 1971, Greve 1971.

PERSERKILLINGER

Sorte, skildpadde f., blå, creme, røde og blå-creme til salg.

Bestilling modtages

CARSTEN DINNSEN

Lammestrupvej 30, 4140 Borup
Telf. (03) 62 62 92

GAUPEN

Gennem et norsk blad har jeg stiftet bekendtskab med dette skønne kattedyr og vil gerne fortælle de danske katteejere lidt herom.

På Knöppelåsen i Sälboda ved Arvika i Sverige boede i mange år en nu afdød meget produktiv kunstner, Arvid Knöppel.

Han blev kendt over store dele af Europa som en fremragende dyreskildrer både i form af litografier og skulpturer.

Arvid Knöppel samlede en del dyr omkring sig til modeller, og efterhånden blev der så mange, at han oprettede en dyrepark, som dog nu er nedlagt. Hans søn, der nu bor på gården, tager dog gerne mod publikum og fortæller om faderens virke og fremviser en samling dyretegninger. På gården findes en tam gaupe, som hævdes at være den eneste i Europa. Flere har klaret at tæmme gauper gennem tiderne, men vanskeligheden er at beholde dem tamme. Når de bliver kønsmodne, kommer som regel vilddyret frem i dem igen.

Gaupen på Knöppelåsen er en to år gammel hun-gaue. Den er afkom efter et vildt gaupepar, som var i dyreparken.

En norsk journalist, Torbjørn Tjernsberg, har besøgt gården og har berettet følgende om sit besøg:

Ved den vidunderlige gård stod »Slobacken«, som gaupen hedder, i almindelig hundesele ved indgangsdøren og tog imod. To schæfere gøede lidt og snusede til mig, så var jeg godkendt. Gaupen var også venlig, men jeg fik besked på at optræde roligt over for den. Bliver den tirret, kan den være livsfarlig. Jeg forstod det bedre, da jeg lidt senere skulle hente mit fotoudstyr. Jeg småløb forbi den, og lydlost sprang den frem og holdt mig i det ene ben. Jeg blev lamslået, til ejeren havde kaldt den tilbage. Men en lille pige tog »Slobacken« til sig og legede med den. Uden mindste betænkning stak hun hånden ind mellem dens sylespidse tænder, og gaupen spandt og hyggede sig. Det var et utroligt syn. Jeg vidste, at med et hurtigt bid kunne gaupen dræbe hende.

Efter hvad der skrives, ser det ud til, at gaubebestanden i Norge og Sverige nu øges igen, efter at – dette eneste kattedyr i Norges fauna – var ved at blive udryddet. Man mener der findes nogle stammer i Østlandet og nogle i dele af Sør- og Nord Trøndelag, Nordland og Troms.

Grunden til at gaubebestanden øges kan være mange, forskerne har endnu ikke kunnet give nogen fyldestgørende forklaring. Selv om der bliver flere og flere, er der ingen grund til at antage, at dette dyr alene er skyld i lokal nedgang i hare- og fuglebestanden. En gaue kan næppe virke urovækkende stærkt ind på en normal bestand.

Således skrives ifølge det norske blad.

Så det kunne jo være, at man engang skulle lade vejen falde forbi »Knöppelåsen« og kigge indenfor til »Slobacken«, det er sikkert en vidunderlig oplevelse, men jeg tror nu ikke jeg vil være lige så tryk ved at lege og kæle med hende, som jeg er det med hendes rovdyr-slægtninge »perserkattene« i Lyngby.

E. Dalving
Darak

Vildkatte privat

Direktør Arne Dyhrberg, Zoologisk Have, København, har haft artiklerne om vildkattene til gennemlæsning og skriver som følger:

Det er i dag blevet mode at holde vilde katte privat, men i modsætning til tamkattefamilien egner de sig sjældent til en lejlighed i storbyens stenørken. Kun få mennesker kan afse den nødvendige tid til pasning af en vildkat, og det er også langt sværere at give indfangede vildkatte den rigtige ernæring.

For den, der har et sådant projekt under overvejelse, kan jeg kun sige: *Hold fingrene*

væk, hvis De ikke er villig til at ofre det meste af Deres tid på pleje og omsorg for vildkatten.

Det er uhyre sjældent, at man ikke før eller senere bliver tvunget til at overgive den til andre, og vildkatten vil med sin i forvejen sårbar natur få vanskeligt ved at skifte personlig kontakt. Hold Dem i stedet til tamkattefamilien – den får De langt mere fornøjelse af.

Artikelserien om rovkatte fortsættes i næste nr med en artikel om pasning og pleje af vildkatte.

Nye farver hos Burma

(creme og champagne/chokolade opdræt 26)

Af Moira Swift oversat af F. R. efter Fur & Feather

Jeg er blevet bedt om at skrive en artikel om de nye farver hos burma, hvoraf nogle nu er ved at dukke op på vore udstillinger og i opdrættet. På et møde i burmaklubben, hvor der blev holdt foredrag om de nye farver, blev det pointeret, at der inden for burma opdrættet i England i øjeblikket kendes syv ud af 8 mulige farver, nemlig: brun, blå, chokolade/champagne, creme, blåcreme, skildpadde og rød. Den manglende farve er lilla, som eksisterer i Amerika, og som man håber snart kommer frem i England.

For nye læsere vil jeg gerne re-kapitulere, hvordan burma opdrættet er opstået. Det stammer fra en hunkat af malay-type, som kom fra Burma til Amerika i 1930, og som en del af et genetisk eksperiment blev parret med en siameser, hvilket resulterede i ren siameser og burma/siameser hybrider.

Da hybriderne blev parret, fremkom de mørkebrune katte, som nu kendes under navnet burma. De blev anerkendt i USA i 1936 og kom fra USA til England i 1949.

Den tidligere historie i forbindelse med det engelske opdræt er ofte beskrevet, og det er velkendt, at en blå udgave af burmakatten i en noget udvandet blå farve første gang blev kendt i England i 1955, og i de sidste 10 år er antallet af blå burma steget til et

anseeligt antal af de burma-katte, der kommer på udstilling.

Gode blå katte både på udstillinger og hos opdrætterne er nu i overensstemmelse med den højeste standard, der i almindelighed kræves for burma, og det forudses, at de nye farver vil bidrage til opretholdelsen af den høje standard på dette opdræt, fordi det enten er resultatet af intensivt avlsarbejde eller import af det bedste fra andre lande.

Da præsentationen af de nye farver falder i to skarpt adskilte kategorier, nemlig 1) de der stammer fra originalimporten i 1949, 2) de der stammer fra katte importeret så sent som 1969/70, vil jeg først beskæftige mig med dem, som kommer fra et indenlandsk baseret opdrætter-program.

I 1964 fra en tilfældig parring mellem Mrs. Gray's blå burma og en rødtabby kat, fik Robine Pocock en skildpadde-farvet halv-burma. Dette gav Mrs. Pocock, Mr. og Mrs. Dyte og Miss Blackman den idé at fremavle rød og creme burma. De indså, at det var nødvendigt med en anden blodlinie i avlen og parrede Mrs. Dyte's brune burmahun med Mrs. Silson's rødmaskede siameserhan.

Ud af det kuld, der fremkom, beholdt

(Fortsættes side 22)

Virussnuen hos katte

Dr med vet. Hanns Christoffersen (fortsat fra sidste nr.)

Det må som bekendt forudsættes, at mennesker og dyr efter overstået infektionssygdom er immune, altså infektionsbeskyttet. Det beror derpå, at legemets infektionsfremkalder tilskynder, at der dannes antistoffer, såkaldte antilegerner, som skal forhindre en ny indtrængen af samme art af smitte. Disse antilegerner opløses i blodet, delvis også i celler af vævene, hvor viraerne formerer sig og udløser sygdommen. Antilegernerne er der ganske vist ikke på forhånd, men bliver først dannet ved kontakten med sygdomsvækkeren. (Dette fænomen gør sig også nyttigt ved beskyttelsesvaccinationerne. Vaccinen indeholder nemlig sådanne fremkaldere, som ganske rigtigt animerer antilegemedannelse, men ingenlunde mere udløser den pågældende sygdom). Ikke i alle tilfælde forbliver antilegernerne i blod og væv på livstid, tværtimod forsvinder de, hvis der ikke sker en fornyet kontakt (eller en fornyet såkaldt re-vaccination).

Antilegernerne er højt specifikke, d.v.s. de retter sig kun mod den fremkalder, som de kan takke deres opståen for, f. eks. beskytter kattesyge-antilegernerne ikke mod snuefremkalderen eller rabiesvirus, lige så lidt som rabies-antilegerner mod kattesyge eller snue.

Hvorledes ser nu disse immunitetsforhold ud ved de forskellige fremkaldere af kattesnue? Typisk for alle Herpes-viraer er den svage eller ringe tilskyndelse af antilegemedannelse. Hos katte er der allerede efter 2-3 måneder ikke længere antilegerner til stede. I praksis betyder det, at en efter Herpes-virus-snue rask kat igen på ny efter denne tid kan blive syg af en Herpes-virus-infektion. Picorna-virus efterlader en bedre immunitet. Ganske vist er denne udpræget typespecifik, den beskytter kun mod den for tiden foreliggende type, som forårsagede snuen. Da der imidlertid findes ca. 15 hidtil kendte typer hos katte, forekommer det hyppigere, at katte også efter overstået Picorna-virus-snue på ny bliver syge, nemlig ved en anden virus-

type, der tidligere var impliceret i sygdomsforløbet. Alle disse nye sygdomstilfælde gælder som »tilbagefald«, for en adskillelse mellem de enkelte Picorna-typer eller mellem Picorna- og Herpes-virus er ikke mulig uden laboratorieundersøgelse. Sådanne tilbagefald beskrives atter og atter fra større katekolonier (pensioner, dyrehjem og opdrættere).

Disse noget komplicerede immunitetsforhold er ansvarlig for den stadig tiltagende udbredelse af virussnuen, som allerede en gang antydet. På den anden side har de indtil nu modstået udviklingen af et virksomt virus-vaccinationsstof. Betydelige vaccineproducenter og mange videnskabsmænd på veterinære institutioner arbejder dog med at finde en 100 pct. løsning. Fra England blev det for kort tid siden bekendt, at »typevanskelighederne« ved Picorna-virus måske kan overgås. Mod Herpes-virus har man ganske vist allerede prøvet vaccine. Immuniteten er imidlertid ikke bedre henholdsvis længere end ved den naturlige infektion. Det samme passer også på Mykoplasma som snuefremkaldere. De forholder sig med henblik på vaccine og den naturlige immunitet på lignende måde som Herpes-virus.

Med al tydelighed skal her siges, at den vaccine, der i øjeblikket er i handelen, d.v.s. den naturligvis for dyrlægerne forbeholdne vaccine mod kattesyge, ikke er nogen virusvaccine (desværre bliver dette på urigtig måde påstået i lægmandskredse). Som den officielle (kommunale) betegnelse siger, drejer det sig om en »vaccine mod bakterielle sekundær-infektioner, som altid opstår i sygdomsbegyndelsen, for bakterie-antilegernerne er uvirksomme overfor viraer. Adskillige erfaringer i praksis har også vist, at denne virus kun er en ufuldkommen nødhjælp. Der bliver tilbage at håbe, at manglen i vaccine-sektoren snart er afhjulpel.

I tilslutning hertil endnu nogle råd til bekæmpelse af henholdsvis forhindelse af in-

Fortsættes side 24

DARAK
Dansk Racekatte Klub's
bestyrelse:

Formand: fru Annelise Nielsen

Heklas Allé 4, 2300 Kbh. S.

Tlf.: (01) 55 74 06

Næstformand:

hr. J. Gram-Petersen

Baltorpvej 73, st., 2750 Ballerup

Tlf.: (01) 97 46 61

Sekretær: fru Elin Uttrup

Amagerbrogade 44, 2300 Kbh. S.

Tlf. (01) Sundby 8915

Kasserer: fru Annelise Pedersen

Axel Juels Allé 46, 2750 Ballerup

Tlf.: (01) 97 34 60

Bestyrelsesmedlem:

hr. Carsten Dinnsen

Lammestrupvej 30, 4140 Borup

Tlf.: (03) 62 62 92

Bestyrelsesmedlem:

fru Ellis Nemming

Godthåbsvej 198, Kbh. NV.

Bestyrelsesmedlem:

fru Fritze Rasmussen

Georginevej 8, st., 2300 Kbh. S.

DARAK's redaktør:

fru Annelise Nielsen

Heklas Allé 4, 2300 Kbh. S.

Tlf. (01) 55 74 06

Sammenslutningens autoriserede
internationalt anerkendte stam-
tavler.

Afholder udstillinger, klubmøder
med foredrag, filmaftener, kurser,
studiekredse m. m.

Anviser opdrættere, der har kil-
linger til salg.

Anviser hankatte til avlstjeneste.

Årskontingent kr. 45,-

Familiemedlem kr. 10,-

Benyt venligst vor postgiro nr.
3975 ved indbetalinger.

DARAK's

kommende generalforsamling

Den 23. marts afholder DARAK ordinær generalforsamling. Vi må håbe, at et stort antal medlemmer vil deltage. Vi har i årets løb erfaret, at der er flere ting, enkelte medlemmer er utilfredse med. Nogle sidder måske inde med nye ideer, og andre har måske gode forslag til nye bestyrelsesmedlemmer.

Alt dette hører vi om i årets løb, men når vi kommer til generalforsamlingen, møder ca. 25 medlemmer. Enkelte er så nye, at de endnu ikke har stemmeret, andre har tidligere været i bestyrelsen og ønsker nu, at andre tager sig af problemerne.

Så er der selvfølgelig den del af bestyrelsen, der husker at møde – og derudover et fåtal af de medlemmer, der har været utilfredse. Deres mening om tingene, som vi måske har hørt gentagne gange i årets løb, og som de også nok skulle komme frem med på generalforsamlingen, hører vi ikke noget til. Forslag til nye bestyrelsesmedlemmer, er der ikke mange af, for ca. 95 pct. af de fremmødte ønsker ikke at komme i bestyrelsen. De enkelte medlemmer, der bliver foreslået, bliver også valgt uden besvær til den post der skal besættes, for én skal jo tage sig af det.

Det ville være rart, om vi kunne få flere forslag, så vi ikke gentagne gange kommer ud for bestyrelsesmedlemmer, der aldrig kan deltage i møder eller aldrig kan påtage sig en times arbejde for klubben. Vi kan ikke bebrejde disse medlemmer, at de i sin tid lod sig vælge, for der var jo ikke andre.

Det første der sker efter generalforsamlingen er så, at de der ikke var mødt får travlt med at bebrejde de få der deltog, at man dog kunne få den vanvittige tanke at vælge netop de personer ind og fortælle, at nu bliver det da først galt, og hvis de bare havde været der, så var det rigtignok gået anderledes o.s.v. o.s.v.

Kære medlemmer, mød op til generalforsamlingen og lad være med først at blive aktiv, når den nye bestyrelse er valgt, for så er det for sent.

Annelise Pedersen

Medlemsmødet den 6. januar 1972

Desværre havde formanden kludret lidt i det med mødeprogrammerne, men det blev en hyggelig aften alligevel. De to emner var: Soignering af kort- og langhårskatte og en spændende beretning om udstillinger og kattesportens vilkår i Amerika, Canada og Australien ved fru Fritze Rasmussen. Fru Annelise Pedersen fortalte om korthårskattens soignering og demonstrerede dette på sin dejlige siamkastrat, som tog det hele med en knusende ro. Fru Uttrups store blå perserkastrat måtte lægge pels til Annelise Nielsens demonstration af soignering.

Aftenen sluttede med lotteri over juleplatten 1970, kgl. porcelæn, som var skænket til fordel for klubbens arbejde af fru Metha Andreassen.

LIDT OM BÆNDELORM

Når man taler om orm hos katte, er det næsten altid spolorm, der tænkes på. Spolorm kureres hurtigt og nemt med piperazintabletter, men dette middel virker ikke mod bændelorm. Har De mistanke om, at Deres kat har bændelorm (De har måske set nogle af de flade led i kattens afføring eller omkring endetarmsåbningen), bør De kontakte en dyrlæge og dér få de tabletter, som skal til for at kurere katten.

Det kan tilføjes, at bændelorm ofte findes, hvor der samtidig er tale om et loppeangreb, idet lopper kan virke som mellemled.

A. N.

Jubilæumsfonden

Fru Wulff Røgind 25 kr. Vi siger hjertelig tak og gør samtidig opmærksom på, at enhver gave, lille som stor, er meget velkommen.

Fællesudstillingen i Bella-Centret den 25. og 26. marts, som afholdes af Dankat og Darak, tegner til at blive en god og spændende udstilling. Alene dommervalget til denne udstilling vil sikkert trække mange udstillere til. Det bliver for langhår: Mrs. Haden-Guest,

Schweiz – for korthår: Frau M. Lorscheid, Tyskland – for klasserne 4, 5, 11 og 12, alle racer: Fru B. Kastengren-Remborg, Sverige.

På glædeligt gensyn i Bella-Centret.

Gigant-show i London

National Hall, Olympia, London, var den 11. december 1971 rammen om et gigantshow med plads til 2000 katte. Udstillingen blev holdt som et 100 års jubilæumsshow, nemlig Crystal Palace 1871 – Olympia 1971.

Når man nu selv nogle gange har været med i arbejdet før udstillinger, er det næsten ikke til at forstå, hvordan et sådant show kan løbe af stabelen. Der må være enormt mange dygtige hjælpere. Dommerrapporter i FUR AND FEATHER fortæller, at alt klappede. Mellem 40 og 50 dommere dømte, deriblandt Mr. og Mrs. Brice Webb, fru P. Hollenstein fra Schweiz og den bekendte amerikanske dommer Mr. R. Gebhardt.

Herr G. Pehrson, Sverige, som tog dommerekseramen i korthår på DARAK's udstilling i januar 1971, arbejdede som steward for Mrs. M. Giles, som i sin dommerrapport taler meget rosende om ham.

F. R.

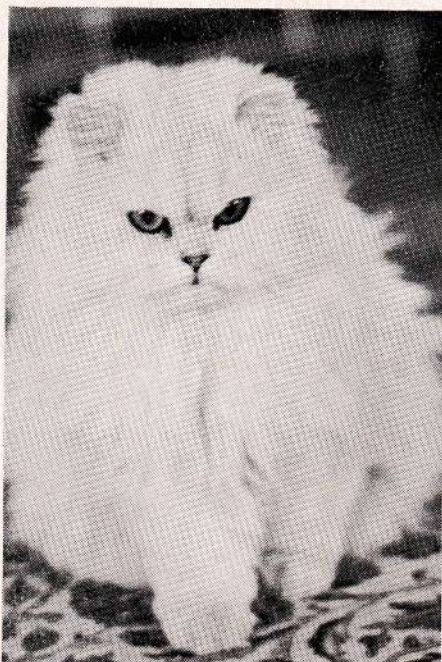
Katte i huset

*Det vrimler med katte
når blot der er tre,
de er livlige eller matte
og alt kan ske,
de spinder og vrisser
og gi'r kælnen piv,
i et hus hvor der er misser
er der altid liv.*

L. L.

Husk Felis Danica's nye regel, der siger, at ingen vaccinationsattest må være over 2 år gammel, hvis Deres kat skal udstilles.

Fællesudstillingen - fortsat fra side 11

Bella Maria, chinchilla. Ejer Majorie Haden-Guest, Schweiz.

den kat, jeg ville have. Da min nye mand efter krigen spurgte mig, hvad jeg kunne tænke mig som gave, svarede jeg: en chinchilla. Jeg ved nu, at den første kat, jeg købte, kun var en chinchilla af navn. Jeg blev interesseret i at deltage i udstillinger og begyndte at gå steward for de øverste engelske dommere. For 13 år siden kom jeg til at bo i Schweiz og begyndte at opdrætte med det engelske materiale, jeg købte. Jeg studerede og tog min eksamen som langhårsdommer, idet jeg fortsatte bagefter med at tage tilbage til England og gå steward, og efter nogen tid blev jeg engelsk dommer. Jeg dømmer nu mere, end jeg udstiller.

Vi bor i et hus i den nærmeste landsby uden for Geneve i retning mod Lausanne. Vi har 5 katte, alle chinchillaer. Jeg spiller golf, svømmer, pusler i haven og har syet mine 12 spisestuestole i silke petite-pointe.

Jeg tror ikke, jeg kan fortælle mere om mig selv.

De mest hengivne hilsener sendes Dem med disse billeder, da De jo også elsker chinchillaer.

Deres

Majorie Haden-Guest

Korthårsdommeren - fru Marg. Lorscheid - har senest dømt på Hannover-udstillingen i november sidste år, og de udstillere, der deltog der, vil allerede have gjort hendes bekendtskab. For os andre er fru Lorscheid et ukendt blad, som vi med spænding ser frem til at møde.

Fru Brita Kastengren-Remborg behøver ingen introduktion i danske kredse. Fru Remborg har dømt adskillige gange her i landet og er desuden kendt i vide kredse i sin egen skab af sekretær i FIFE.

Man møder ofte besøgende på katteudstillinger, som stiller spørgsmålet, om der ikke findes »ganske almindelige katte« også, og dermed mener de vore huskatte. Dette spørgsmål vil på denne udstilling kunne besvares bekræftende, idet de udsendte indbydelser også opfordrer huskattene til at møde frem, og vi glæder os til at hilse på BØVS, FRÆKKE og SORTE, og hvad de nu allesammen hedder. Det hænder jo oftere og oftere, at det netop er en af disse katte, der kåres til publikums favorit.

Vi ønsker alle udstillere og kattevenner velkommen og på gensyn i Bella-Centret, København.

arl

Nye farver - fortsat fra side 18

man en hybrid skildpaddefarvet hun, som blev parret tilbage til en blå burmahan, og da der i de to stamtavler var katte, der bar gen for blå, var der mulighed for, at 8 forskellige farver kunne fremkomme i killingerne. Men kun halvdelen af kullet kunne være ren burma, resten hybrider. I virkeligheden kom der kun 4 af de mulige 8 farver, nemlig brun, blå, en skildpaddefarvet hun og to blåcreme hunner. Alle disse hunner var i stand til at give både røde og creme burma.

Dette markerer begyndelsen på yderligere næsten 6 års arbejde, hvor Mrs. Pocock fik følgeskab af Mrs. Dell og Mrs. Evelyn og mange andre, som alle begyndte med nye blodlinier og derigennem hjalp til med at forbedre anlæggene.

Særlig opmærksomhed gav man udvælgelse af avlsmateriale for at sikre, at kun katte af god type og øjenfarve blev anvendt, en fremtrædende faktor i udviklingen af nye typer indenfor allerede eksisterende opdræt.

Fjerde generation i creme blev født i juni 1970 (se Hvæssebrøttet 2/71), og burmaklubben fandt dette kuld korrekt i type og farve.

Cremefarven beskrives som varm creme med lysere nuancer på bryst og mave. Pletter og tabbyaftegninger er ikke tilladt. Øjenfarven er gul eller ravgulden. Ellers er standarden som for brun og blå burma.

Blåcreme er kun hunner, og er det første skridt på vejen til creme.

Avlsprogrammet, baseret på sundt materiale og gennem flere år har fremavlet katte af tilstrækkelig tilfredsstillende standard til at burmaklubben i England har ansøgt om opdræt-ankendelse for creme og blåcreme burma.

Man har nu en parringsskala, der viser hele den farveskala, der er mulig ved forskellige parring.

Brun burma kan i øvrigt anvendes i stedet for blå, men der vil så kun fremkomme brune, røde og skildpadde burma, hvilket reducerer muligheden for creme og blå-creme, og creme og blå-creme kan kun fremkomme, hvis brun bærer gen for blåt. Der er nu adskillige røde og skildpadde burma, og der er stigende interesse for dem.

(Fortsættes i næste nr.)

Dyrlægebrevkassen

Et medlem i DARAK har indsendt nedenstående indlæg. Som »gammel rotte« i faget har jeg aldrig set eller hørt om vildtkløer

hos katte, og umiddelbart var jeg bange for, at indlægget kunne inspirere nye og uerfarne katteopdrættere til afklipping af kløer – vildtkløer eller ikke – med unødige pine og eventuel lemlæstelse til følge. Jeg sendte derfor indlægget til en dyrlæge og bad om en kommentar.

VILDTKLØER HOS KATTE

Mange, der første gang har en kat, som føder i hjemmet, læser sig til, i de mange fortræffelige kattebøger der findes, hvordan de bedst kan hjælpe den fødende kat og oftest går det godt.

Selv om det bliver nødvendigt at tilkalde dyrlæge, går alt i reglen også godt, men så kommer der et lille *men*: Har killingerne vildtkløer og er dyrlægen eller De selv opmærksom derpå, for der står nemlig ikke noget om det i alle de ellers fortræffelige kattebøger.

Skulle imidlertid en eller flere af killingerne have disse vildtkløer (som hos hunde kaldes ulvekløer) og de ikke bliver fjernet straks, vil killingerne blive hæmmede i deres bevægelser af disse, idet de hænger fast i alt og da der går nervetråde ned i vildtkløerne, vil de små klage sig ved enhver bevægelse.

Der er kun et at gøre, vildtkløerne skal fjernes. Dette gøres let med en god steril saks eller tre-i-én negleklipper, men husk i forvejen at købe lidt 50 pct. jernkloridopløsning (fås på apoteket i håndkøb) det stopper omgående den smule blødning, der kan forekomme ved afklippingen.

L. L.

SVAR

Vildtkløer hos katte, d.v.s. tilstedeværende storetå på bagpoterne er yderst sjældent forekommende. Når det optræder, vil det som oftest være indenfor en snæver beslægtet population, f. eks. en indavlet population af persere. Da »skavanken« optræder så sjældent, at det ikke kan blive rutine for lægmand selv at fjerne disse, bør problemet overlades til en dyrlæge, ligesom ved ulvekløer hos hundehvalpe.

Virusnuen - Fortsat fra side 19

fektionsrisikoen. De passer fremfor alt til opdrættere, dyrehjem, kattedensioner, men også til enkelt-dyreholderen. Disse forholdsregler må – det siges her åbent – forblive ufuldstændige, så længe der ikke er en fuldgældig vaccine. Dog vil de i mange tilfælde være en hjælp.

For større kattebestande anbefales en regelmæssig desinfektion med afprøvede (!) desinfektionsmidler – fald nu ikke i på de mange eller intetsigende reklamer – spørg i hvert fald en dyrlæge. Også dem, der kun har en enkelt kat skal af og til desinficere (leje, kurv, legetøj etc.). Er snuen »stationær«, skal man evt. lade alle ældre katte undersøge – også selv om de forekommer raske – for at opspore virusbærere. Disse må da strengt isoleres og bør ikke mere anvendes til opdræt.

Vigtigt er desuden et sundt klima, d.v.s. tilstrækkelig ventilation og udluftning af katterummene eller kattehuse og undgåelse af høj luftfugtighed (ikke for mange katte i et rum).

For alle katte gælder principielt, at de fodres sundt, alsidigt og tilstrækkeligt med vitaminer. De styrker legemets almindelige antistoffer. Desuden må orme- og utøjsangreb regelmæssigt bekæmpes. Tilstrækkelig frisk luft og bevægelse fører ligeledes til styrkelse af de legemlige antistoffer.

Til slut anbefales det enhver katteholder allerede ved mindste tegn eller mistanke om »snue« at søge dyrlæge. Rettidig behandling sparer Dem for bekymringer og sorger og fremfor alt dyrene unødigt smerte.

(Artikel i »die Edelkatze« nr. 3/71, oversat af arl).

Den sorte perser - fort. fra side 7

Mrs. Trickett og for katteopdrættet i almindelighed. Heldigvis har han efterladt sig en dejlig sort datter, som jeg håber vil videreføre den meget fine race.

Min egen sorte avlshan Ch. Deebank Mascot var opdrættet ved Vigilant Mark (blå) og Ch. Chadhurst Black Beuty (sort) og giver stadig i en alder af 11 år vidunder-

lige killinger. I 1962 blev Mascot præmieret som bedste på udstillingen, og dette var en fremragende præstation af en sort. Det nødvendiggjorde en del før-udstillingsforberedelser. Han kunne ikke ligge ude i solen, og han måtte beskyttes mod fugtigt vejr – disse 2 ting er grunden til, at han ikke har været udstillet siden. Efter at have opnået det højst opnåelige, der kan vindes, har han siden ført et normalt liv med masser af frihed. Hans afkom indbefatter 17 champions, der rækker vidt og bredt og inkluderer sorte, hvide, smoke, røde og skildpaddefarvede og netop viser, hvor interessant sorte er i opdræt.

I tilslutning hertil tror jeg et par bemærkninger om børstning og udstillingsforberedelse vil være af interesse for nybegyndere.

Regelmæssig børstning af langhårskatte er meget vigtigt, og dette bør begynde allerede i en tidlig alder, så at killingen bliver vant til behandlingen, og børstningen bliver en daglig fornøjelse.

En stålkam og en stiv børste er nødvendig. Håret skal børstes opefter i modsat retning af hvilken håret ligger, og en evt. »nuller« bør fjernes blidt. Til de fleste katte kan der bruges en tør-shampoo som pudder, men der må naturligvis aldrig bruges pudder til en sort pels. I stedet kan pelsen sprøjtes med Coatacine, eller lidt Bay Rum kan gnides i. Efter kæmningen stimulerer en god gang børstning væksten. Endelig kan pelsen gnides med et blødt vaskeskind eller et stykke fløjl eller silke. Kruset omkring halsen bør redes opefter, så det danner en ramme om ansigtet.

Når man forbereder en sort kat til en udstilling, hjælper et bad med en anerkendt shampoo til at blive af med fedt eller snavs og efterlader pelsen ren og blød. Badet bør gives en uge før udstillingen efterfulgt af den sædvanlige børstning resten af ugen. Når man kommer til udstillingsdagen, skulle pelsen se ud som det højeste af, hvad der kan opnås af fuldkommenhed. Øjnene bør man

være specielt opmærksom på, ligesom ører og dusken mellem tæerne.

Pladsen tillader mig ikke individuelt at nævne mere om de mange medlemmer i Cat Fancy, som er interesseret i at opdrætte sorte. Black & White Cat Club (en af de ældste klubber i landet) hilser altid nye medlemmer velkommen og er villig til at give enhver oplysning, der måtte ønskes. Klubben beskæftiger sig udelukkende med sorte og hvide, og sekretær er Mrs. J. Hogan (adr.: 16 Hollies Rd., Wilpshire, Blackburn, England).

(Artikel i CATS nr. 5/71 - billedmateriale velvilligt udlånt af Mrs. Bull - oversat arl)

Deebank Magnus, 9 mdr. gammel (søn af Mascot). Ejer Marjorie Bull, England.

PS: Mrs. Bull er meget ked af at måtte fortælle, at efter ovennævnte artikel blev skrevet, er Ch. Deebank Mascot pludselig død af et hjerteslag. Hans død blev et stort tab ikke alene for Mrs. Bull men også for den engelske katter verden, da han blev betragtet som en af de bedste - hvis ikke den bedste sorte perser i landet. Han havde fået adskillige præmier og været Best in Show samt endvidere Best Exhibit in Show på National Cat Club's udstilling på Olympia i London, hvilket er det højest opnåelige i England. Heldigvis har Mascot efterladt sig en søn: Magnus, der er 9 måneder, og, skriver Mrs.

Bull, synes at have arvet sin fars kvaliteter og dejlige natur. Mascot har været udstillet 3 gange som killing og er hver gang blevet bedste opdræt. I marts måned skal Magnus for første gang udstilles som voksen kat.

Mrs. Bull skriver, at hun er ked af, at det på det sort/hvide blanke billede, hun har sendt os, ser ud som om Magnus har skygger i pelsen. Det er imidlertid ikke tilfældet. Han har i virkeligheden en meget fin sort pels.

Udover sorte opdrætter Mrs. Bull også hvide, blå og creme persere og er desuden langhårsdommer.

F.I.F.E. - fortsat fra side 6

f.eks. FIFE, skulle en indregistrering ikke byde på andre ulemper, end at deres mere eller mindre »hjemmegjorte« bedømmelser og championtitler må blive underkendt i forhold til den standard, vi opererer med.

Som nævnt er et internationalt samarbejde en nødvendighed i en så stor ting som selve racekattesagen. Og når så nogle spørger, hvor England, Amerika og andre nationer og kontinenter står i dette billede, kan jeg ganske enkelt svare, at disse har deres egne forbund, som har det bedste samarbejde med FIFE, med nær sagt samme standard for bedømmelser samt gensidige lister over dommere, de ønsker at benytte sig af. Både England og Amerika har ofte ladet sig repræsentere ved FIFE's generalforsamlinger. Der findes desuden et verdensråd, som arbejder for tilnærmelse og konsolidering af fælles standard. Det består af:

- President: Betty O'Brien, Amerika
- For langhår: Grace Pond, England
- For korthår: Eileen Lentaigne, England
- For langhår: Brita Kastengren-Remborg, Sverige (FIFE)
- For korthår: Brita Kastengren-Remborg, Sverige (FIFE)
- For langhår: Kimiku Shirane, Japan
- For korthår: Bess Higuchi, Japan.

(Oversat fra norsk af arl)

JYRAK's generalforsamling - fortsat fra side 1

gen magter sin opgave, nemlig at fremme arbejdet med at forbedre katteracerne, udstillingerne og ikke mindst samarbejdet mellem vore fire hjemlige katteklubber. I øvrigt vil videreførelsen af dette påhvile den nye bestyrelse. Herefter blev formandens beretning godkendt.

Kasserer Helmuth Jensen forelagde dernæst regnskabet, idet han henviste til forsiden af indbydelsen og gjorde opmærksom på en beklagelig forglemmelse. På mødet var derfor fremlagt en rettet udgave af regnskabet, som blev godtaget. Enkelte medlemmer ytrede ønske om en mere forretningsmæssig korrekt opstilling af regnskabet, men Helmuth vandt almindelig sympati og henviste forresten evt. yderligere interesserede til kassebogen.

Bestyrelsesmedlem Henny Knudsen indledte sagen om fru Sússe Leiditz' evt. udelukkelse med et forholdsvis kortfattet referat af, hvad der var gået forud for generalforsamlingen. Mange medlemmer havde nemlig gjort gældende, at de intet vidste om »sagen«. Mødet blev på dette tidspunkt temmelig livligt, og der anvendtes fra forskelligt hold ikke altid helt objektive vendinger og udtryk. Fru Sússe Leiditz' »utidige indblanding« havde skabt en sådan uro i JYRAK's bestyrelse, at et flertal på fem medlemmer havde ønsket sagen forelagt generalforsamlingen til afgørelse.

Der kom herefter indlæg fra såvel de i sagen direkte implicerede parter som fra andre interesserede medlemmer. På dette tidspunkt havde vi heldigvis bestilt kaffe/the og brød, så stemningen afslappedes noget, inden vi tog fat igen.

Efter endnu flere indlæg var der enighed om at skride til skriftlig afstemning. Dennes resultat viste, at knap 2/3 af de fremmødte var for en udelukkelse, gældende fra generalforsamlingens ophør.

Som næste punkt debatteredes det sammen med indbydelsen udsendte ændringsforslag til

de eksisterende love, som et flertal af bestyrelsen anbefalede. Desuden forelå på mødet et mindretalsforslag fra fru Bugge. Efter megen diskussion enedes man om, at samtlige forslagsstillere skulle trække deres oplæg tilbage, sådan at man fortsætter med de »gamle« love endnu et år.

Et forslag fra hr. Fibiger om, at bestyrelsesmedlemmerne – mod forevisning af kvitteringer – skal have deres telefonudgifter i forbindelse med arbejde for klubben refunderet, blev afvist ved afstemning med håndsoprækning.

Kontingentet blev efter kassererens forslag fastsat til 30 kr. pro persona, plus 5 kr. mere for hver person i samme husstand.

Formandsvalg: Lilli Husted ønskede p.g.r.a. arbejdspres ikke at fortsætte, og der opstilledes to nye formandsemner: hr. E. Bugge og fru Jane Petersen. En skriftlig afstemning udpegede med stort flertal Jane.

Følgende afgående bestyrelsesmedlemmer ønskede ikke genvalg: Henny Knudsen og Ingelisa Børresen. I øvrigt genvalgte: Grethe Jensen og Elis Eriksen, og der nyvalgte: Fru Inge Hansen og fru Lene W. Casselgreen. Herefter ønskede fru Bugge at træde tilbage, hvorefter 1. suppleanten, den nyvalgte fru Irma Enø kommer ind i stedet. Tidligere 2. suppleant Jørgen Hansen fortsætter som enesuppleant.

Til revisorer genvalgte hr. Christian Mikkelsen og Gerda Wendel, idet Jane Petersen som nyvalgt formand ikke kunne modtage genvalg som revisor. Revisorsuppleant blev Henny Knudsen.

Der fremkom under eventuelt kun et enkelt spørgsmål ang. redaktørposten ved »Hvæssebrættet«, som fortfarende vil blive bestridt af Jane Petersen.

Endelig kunne den bravt arbejdende ordstyrer afslutte mødet, så vi alle kunne nå hjem til det meget omtalte »Hus på Christianshavn«.

Lene W. Casselgreen

Dankats generalforsamling

(fortsat fra side 10)

Sekretæren, hr. Mogen Hellweg, fru Bente Hellweg, fru Vicki Wennergren (som kasserer) og hr. Per Hilfling-Olesen blev her- efter hurtigt valg som bestyrelsesmedlemmer. Der manglede én suppleant; hr. Åge Christof- fersen blev valgt. Revisorerne var fratrådt, hr. Erwin Petersen og hr. Bendt Djursland nyvalgt.

Af indkomne forslag var kun ét, at hr. Dahlberg-Andersen udnævntes til æresmed- lem af klubben. Dette vedtoges, og vi gra- tulerer herved hr. Dahlberg-Andersen.

Under eventuelt takkede den nye formand den tidligere formand, hr. Erik Rugaard, samt de fratrådte bestyrelsesmedlemmer for deres arbejdsindsats for klubben og lovede selv at gøre sit bedste for at tjene katte- sporten gennem sin nye post i DANKAT.

Det var nu så sent, at foredragene og de- monstrationerne, som disse oprindeligt var planlagt, måtte udgå. Man deltes i stedet i to grupper, en for korthårskatte og en for langhårskatte, og over 2 katte i hver gruppe fik de interesserede så megen information, som nu kunne nås. Efter denne lille »katte- snak« sluttede mødet i god stemning.

Til avlstjeneste

Crème perser

Ch. RICO's PIETRO della VALLE

Sort perser

RUBY of AMMAN

Annelise Nielsen, Heklas Allé 4
2300 Sundby. (01) 55 74 06

Sort perser

Ch. KASSANDER PERSIA

Carsten Dinnsen, Lammestrupvej 30
pr. Borup. (03) 62 62 29

Blå perser

GEORGE PERSIA

Clas Nielsen, Heklas Allé 4
2300 Sundby. (01) 55 74 06

Lillamasket siamhan

Int. ch. SALWEEN BLUE's LILLA MISTI

Süsse Leiditz

Østbanetorvet 1, 8000 Århus C.
Tlf. (06) 12 73 40

Brun burmahan

Int. ch. CHE ARAKAN SAYRO

Jane og Kurt Petersen

Assedrup Skovgård, 8340 Malling
Tlf. (06-54 09 33) Rude 218 bedst, eft. 18,30

Brunmaskede siamhanner

PERSY AF ELRIS

BASTIAN AF ELRIS

Elis Eriksen

Riis, 8751 Gedved

Hvid perser (2a)

NINEVEH SNOW KING

Bente og Niels Christensen

Jagtvej 207¹ th., København Ø
tlf. (01) 29 26 60

Blå cornish rexhan

INT CH. DORMET PRI AMP MEGUS

Edith og Carl Jensen

Peblinge Dossering 28 st. th.
København N . Tlf. (01) 39 57 73

Brun burmahan

PAVIA AF K'AJORTOK

2 x CAC

Ingelisa Børresen

Jeppe Aakjærsvvej 20, 9200 Skalborg
Tlf. (08) 18 02 62

Blåmasket siamhan

ROY BLUE ARTIC

Anna Marie Carlsson

Skrænten 39, 5270 Næsby
Tlf. (09) 13 08 80

Brun abyssinierhan

DORMET PRI JEN MINUS

2 x CACIB

Astrid Beck, Keldstrup

4200 Slagelse
tlf. (03 - 549) Keldstrup 34

Champ. BLUEMINE MALVOLIO Blå
Engelsk import. Ren blå i 7 generationer

Champ. RICOS RIKKO creme
Efter eng. imp. blå Borrow Dale Michael

Jan Slonina
Fredenshøj Allé 6, 2300 København S
tlf. (01) 55 03 00. Helst mellem 18-19

Eur. korthår, rød makreltabby
INT. CH. CHRISTIAN AF FISKEBÆK

Kid Törngren
Nordvanggård, 3460 Bistrup
tlf. henv. til Fiskebækhus (01) 95 00 95

Blåmasket siamhan
SALWEEN BLUE KOLON
Ex. 1. CAC

Max Krogh Grønning
5467 Vejlbj-Røjle

Brun burmahan
PJEWIK'S HASSE
Bent Jakobsen - BUKODAN
Amagertorv 25, 1160 København K.
Tlf. (01) 12 06 07 el. Øbro 4141

Brunmasket siamhan
Int. Ch. BRÄMHULT FILIPPO
Ellen Rasmussen
Rønvej 16, 2600 Glostrup, tlf. (01) 96 88 95

Den kendte franske chartreux-han
INT. CH. NOUNOURS DE FERNINE
er via Sverige nu kommet til Danmark
og står til avlstjeneste hos

Tove Meinike
2650 Hvidovre. Tlf. (01) 78 86 93

Brunmasket siamhan
JOHN AF ESSIGÅRD
til avlstjeneste
Inger Crafack
Uglevænget 9 - 6760 Ribe
Tlf. (05) 42 11 99

Opdrættere

RUGAARD
Opdrætter af brune burma, brune abyssiner
og manx.

Gurli og Erik Rugaard
Baggesensgade 34, 2200 København N.
Tlf. (01) 35 46 13

»INDIGO«
Siamopdræt
Alle maskefarver - også tabby-, rød- og
skildpaddemaskede
Annie Christensen
Kobbervej 18 II tv. 2730 Herlev
Tlf. (01) 94 72 54 - bedst kl. 18-19

Stamnavn **VON BERG**
Burma-opdræt, killinger til salg.

Grethe og Helmuth Jensen
Hostrupvej 28, Kolding,
tlf. (05) 52 46 51

Stamnavn **ESSIGÅRD**
Opdræt af brune-, blå- og
chokolademaskede siamesere.
Aksel og Anna Danielsen
Essiggård, Essig pr. 8410 Rønde
tlf. (06) 36 70 33

Stamnavn **BIRKELUND**
Opdrættere af cornish rex og brune
abyssiniere.

Edith og Carl Jensen
Peblinge Dossering 28 st. th.
København N. Tlf. (01) 39 57 73

DORMET
Røde og brune abyssiniere
Ursula Sejsbo,
Sonatevej 10, 2730 Herlev,
tlf. (01) 94 17 84

Stamnavn **HAMILTON**
Opdræt af brunmaskede siamesere
samt rød- og skildpaddemaskede

Connie Grøn
Peblinge Dossering 28
2200 København N
tlf. (01) 39 85 30

YALA-abyssiniere
vildtfarvede og røde. Mange vinder-
placeringer

Henny Knudsen
Thehøj, 9550 Mariger, tlf. (08) 58 31 15

YARDBIRDS
Opdræt af hvide - blå - blåcreme og
creme perserkatte
1. vinder i avlsklasse 1970

Jan Slonina
Fredenshøj Allé 6, 2300 København S
tlf. (01) 55 03 00. Helst mellem 18-19

Stamnavn **AF INI**
Rødmasket - brunmasket
siamopdræt

Irma Enø Pedersen
Elstedhøj 2, 8520 Lystrup
Tlf. (06) 22 12 89

Stamnavn

PERSIA

PERSERKILLINGER

til salg

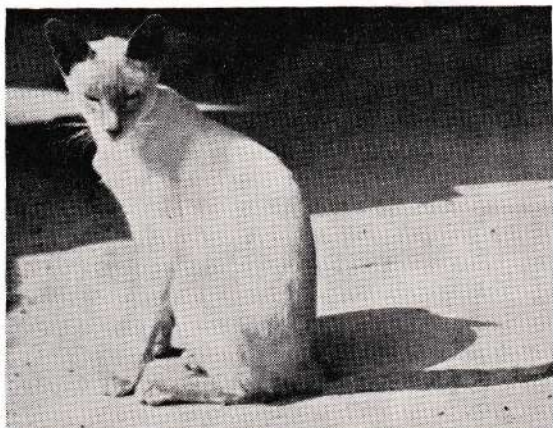
ANNELISE og CLAUDS NIELSEN

Heklas Allé 4, 2300 S. Tlf. (01) 55 74 06

Blåmasket Siameser, han

ch. Thai Li Duke
- til avlstjeneste
Svensk import - 2 x CACIB
Killinger lejlighedsvis
til salg.

Søren Bonde,
Veddumgård
Veddum pr. Hadsund
Tlf. (08) 58 51 54

Ruth's

HUNDE- & KATTEUDSTYR

Telefon (03) 28 65 44

Sagkyndig vejledning v/ Ruth Jensen

Alt i hunde- & katteartikler

Speciale: Monterede kurve og burgardiner.

POSTORDRER EKSPEDERES.

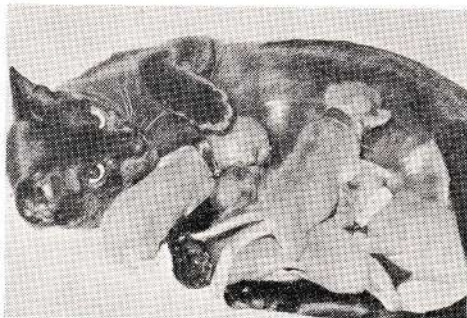
ELMEVEJ 3, TULSTRUP, 3400 HILLERØD

Åben: Mandag-tirsdag-torsdag kl. 10-17,30, fredag kl. 10-20, lørdag kl. 10-14.

OBS: ONSDAG LUKKET.

KATTE MODTAGES I GOD PLEJE - VACCINATION EN BETINGELSE

Stamnavn VON BERG

Burmakillinger, brune, meget kærlige
lejlighedsvis til salg

Grethe & Helmuth Jensen

Hostrupsvej 28 . 6000 Kolding

Telefon 05 - 52 46 51

Stamnavn

SALWEEN BLUE

Opdræt af blå og lillamasket siamesere

Til avlstjeneste

Int. Ch. Salween Blue's Lilla Misti

For brune, blå og lillamaskede siamesere

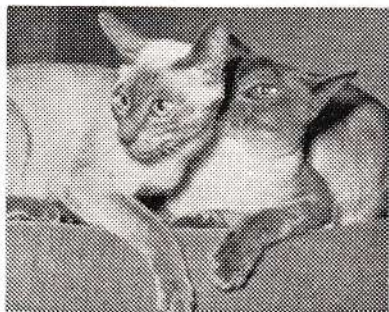
San-T-Ree Lilac Success

Svensk import - amerikansk afstamning

2 x CAC

Killinger til salg

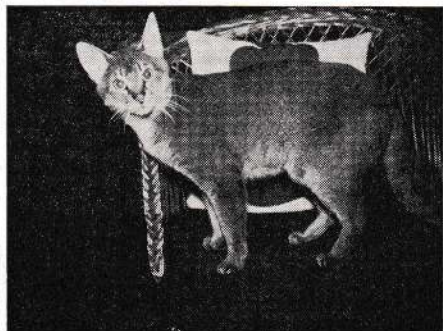
Tlf. (06) 12 73 40

Süsse Leiditz

Østbanetorvet 11

8000 Århus C

Stamnavn CHITTA BILLI

opdræt af abyssiniere

Killinger lejlighedsvis til salg

Lilli Husted

Reykjavikgade 8, 8200 Århus N

Tlf. (06) 16 85 99